

volna belőlük. Egy észak-felé tökéletesen védett katalanban még szép zöld színben tündöklöttek a tengeri fenyők, midőn átellenben egy észak-nyugoti fekvésű s az északi szélnek kitett lejtőn már tiszta vörösek voltak fajrokonaik, most mindazonáltal már ezen melegebb katalanban is rohamosan sárgulnak ezen gyönyörű fák s vérző szívvel nézem ezen szeretettel ápoltt növendékeimet halálos betegségükben, az életbenmaradásukhoz kötött reményt itt csak az tartja fenn bennem, a mi a szegény tudatlan embert halálos betegségben is reménnyel tölti el még akkor, ha az orvos már rég lemondott élete fentartásáról, s ez a kór fel nem ismerése; én is még a tengeri fenyő más fenyőnemektől eltérő sajátságos természetétől várok orvoslást, remélvén, hogy talán beéri a túlevelek lehullatásával s rügyei el nem fagyván, tavaszkor újra ki fog hajtani. Csalódtam-e vagy nem? erre a jövő tavasz majd megadja a választ.

Nem akarván szomorú soraimat ily szomorúan befejezni, megtoldom azokat egy minden erdőbarátra üdítőleg ható vadászati tudósítással; itt, t. i. múlt decz. hóban egy vadkan lövetett, mely kizsigerelve 340 vámfontot nyomott, súlyra s teste nagyságára nézve az itteni sertevadban unicum.

Régi tisztelője

Sz.

Közgazdasági értekezletre kitűzött erdészeti kérdések.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület kebelében, közgazdasági kérdéseink megvitatása ügyében szaktanács-

kozmányok tartatnak, s ezek egyikének tárgyát képezi az erdészeti is, melynek kérdései f. hó 26-án délután 4 órakor fognak a Köztelken tárgyalatni.

Az alábbiakban időszerűnek találjuk, a Gazdasági Egyesület részéről kitűzött 6 szakkérdést azon felhívással közölni, hogy azok, a kik e szakkérdések egyike vagy másika, avagy mindenike felett írásban nyilatkozni kívánának, sziveskedjenek nyilatkozatukat vagy közvetlenül az Országos Magyar Gazdasági Egyesülethez (Köztelek), vagy az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához f. évi február hó 20-ig beküldeni.

I.

Miután a mezőgazdasági művelésre is tartósan használható talajokon álló, az ország erdőállományának jelentékeny részét képező erdők évről-évre fognak, s ezeknek teljes kiirtása, melyet az erdőtörvény megenged, már csak rövid idő kérdése, s így az erdőknek az ország vízi és légköri viszonyaira való üdvös hatása az erdőterület apadásával határozottan csökken, továbbá, miután az utolsó évtizedben oly erdők, melyek állandó mezőgazdasági használatra nem alkalmas talajon állottak, az értékesítés lehetősége szerint igen nagy terjedelemben letaroltattak a nélkül, hogy felújításukra megfelelő gond fordított volna, sőt ellenkezőleg birtokosaik további hasznukat csak legeltetés által vehetvén, ezáltal jövőbeli fennállásuk igen kérdésessé vált, s így az ország erdőállománya további apadást szenved, és daczára az új erdőtörvénynek, még tovább is szenvedni fog, azon kérdés merül fel, hogy a mezőgazdasági művelésre tartósan használható talajon álló, továbbá a magánbirtokosok

kezén lévő más erdők folytonos és fel nem tartóztatható apadásából eredő hátrányok mellőzése, illetőleg ellensúlyozása végett nem lenne-e czélszerű, hogy az állam egyrészt elpusztított kopár, semmi hasznot nem hajtó területeket igyekeznek erdősítés céljából birtokába venni, másrészt oly letarolt erdőterületeket is megvenni, melyek évtizedeken át sem hajtának hasznot, sőt az azokban az erdőfelújítás kárára gyakorolt legeltetés még az adó és kezelési költségeket sem téríti meg?

II.

Miután az állam birtokában sok oly, nevezetesen bükkerdő van, melynek fatermését jelenleg s előreláthatólag még évek hosszú során át nemcsak hogy haszonnal nem, hanem egyáltalában nem lehet értékesíteni: nem volna-e czélszerű, ha az állam minden kitelhető kedvezmények nyújtásával ezen nem értékesíthető erdőkben olyan iparvállalatok meghonosítására törekednék, a melyek, ha egyelőre az illető erdők jövedelmét nem is emelnék, de a közgazdasági érdekek előmozdítása mellett a kérdéses erdők későbbi jövedelmezőségét biztosítanák?

III.

Miután az ország erdőterményeinek igen nagy részét csak a kivitel útján lehet értékesíteni, ezen lehetőség pedig a német birodalmi vám- és vasuti politika által komolyan veszélyeztetve van: melyek azon teendők, melyeket erdőterményeink külkereskedelme szempontjából kormányunknak tenni kellene?

IV.

Erdeink igen nagy részének termése alig, vagy éppen nem lévén értékesíthető s azokra az állami és községi adó s más terhek is oly mértékben nehezülvén, hogy a jövedelmi és adóképeség emelése sürgős szükségé vált: azon kérdés merül fel, hogy: figyelemmel az ország összes erdőségeinek állapotára, azok különleges földrajzi helyzetére és általános földmivelési viszonyaira, valamint a belőlök nyerhető összes fa- és más termények helyi és általános közgazdasági jelentőségére: melyek volnának azon erdészeti egyes jövedelmi ágak, melyek az illető vidék erdőségeinek jobb és biztosabb jövedelmezése szempontjából is felkarolandók és ezzel karöltve az általános közgazdasági érdekből kifolyólag is fejlesztendők lennének, s mely irányu intézményekre lenne kiválóbb gond fordítandó a célból, hogy az ország erdőségeinek jövedelme ne csökkenjen, de a szükséges tőkevagyon biztos fentartása mellett fokozatosan emelkedhessék s az erdészet közgazdasági jövője általában okszerűen fejlesztessék?

V.

A hazánkban gyakorolt földmivelés hasznossága, szélsőségekre hajlandó éghajlatunk alatt, kiváló mértékben függvén az időjárástól is, azon kérdés merül fel, hogy: tulajdonithatunk-e hazánkban az erdőknek égalji tekintetben oly fontosságot, melyért azok gazdasági kezelésére egy vagy más szempontból behatóbb figyelem lenne fordítandó, s ha igen, főleg hol, mely irányban és mértékben lenne az, az erdészeti és más földmivelési érdekek

kölcsönös megóvása és kielégítése mellett gyakorlandó, s melyek a Magyarországon szerzett azon tapasztalatok, melyek az erdők égálji befolyását egy vagy más tekintetben igazolják?

VI.

Minő intézkedésektől lehetne várni és remélni a hazánkban előforduló nagy terjedelmű futóhomok-területek befásítását?

Vadászati tárcza.

I. Rítka medveharcz. (A medve természetrajzához.)

A vadászok között tudvalévőleg az ugynevezett „Jägerlatein“ oly annyira el van terjedve, hogy legtöbbször még azoknak sem adatik hitel, kik igazat mondanak.

Ennélfogva szükségesnek tartom mindenek előtt kijelenteni, hogy a következő sorok a „Jägerlatein“-nal távolról sem téveszthetők össze, hanem hogy azok valóságos tényen és a leghivebb igazságon alapulnak.

A magas hegyek lakói rendszeren az erdőtisztásokon vagy pedig a havasokon termelt szénát azonnal haza szokták vinni, mihelyt a legelső hó esik, mi egyrészt azért szükséges, mert a nyár tartama alatt gyűjtött és a völgyekbe lebocsátott széna csak téli uton szállítható el, másrészt mert az elszállításnak rögtön az első havazás után kell történnie, a mennyiben később az utak a nagy hó miatt járhatlanok lesznek.

Igy ment f. é. november 17-én virradóra egy itteni Bobrovits András nevű erdőmunkás is még más 6 fogadott fuvarossal Mokránka nevű völgy mentében, azon czállal,